

Sygn. akt I A Cz 9/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Roman Sugier

Sędziowie: SA Anna Bohdziewicz

SO del. Lucyna Morys- Magiera (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2017 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 4 listopada 2016r., sygn. akt II Nc 552/16

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone zarządzenie.

SSO del. Lucyna Morys – Magiera SSA Roman Sugier SSA Anna Bohdziewicz

Sygn. akt I A Cz 9/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z 4 listopada 2016r. Przewodniczący Sądu Okręgowego w Katowicach zwrócił pozew (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. o zapłatę sumy 207124,58zł z powołaniem na przepis art. 130 § 2 kpc w zw. z art. 485 § 3 i 4 kpc. Podawał, iż powódka została wezwana do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez złożenie dowodu doręczenia pozwanemu wezwania do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem, w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu pozwu. W terminie złożyła jedynie ponownie wezwanie pozwanego do zapłaty kwoty 202259,20zł z 7 czerwca 2016r. wraz z dowodem doręczenia. Wobec tego uznał Przewodniczący, iż skoro powódka dochodzi w postępowaniu nakazowym zapłaty kwoty określonej w wyciągu z ksiąg bankowych, to wymogiem formalnym pozwu jest zgodnie z treścią art. 485 § 3 kpc dołączenie do pozwu wezwania do zapłaty na tę, a nie inną sumę. Pozew zatem, którego braków formalnych mimo wezwania nie uzupełniono, podlegał zwrotowi.

Zażalenie od tego orzeczenia w całości wniosła powódka, domagając się jego uchylecia. Zarzucała naruszenie art. 130 § 2 kpc poprzez bezzasadny zwrot pozwu mimo uzupełnienia jego braków formalnych, naruszenie art. 486 § 1 kpc poprzez niewyznaczenie rozprawy i brak przekazania sprawy do rozpoznania w trybie zwykłym oraz naruszenie art. 485 § 3 kpc poprzez mylne uznanie, że data wyciągu z ksiąg bankowych winna być tożsama z datą wezwania do zapłaty; zdaniem powódki byłoby to niewykonalne. Skarżąca podnosiła, iż kwota dochodzona pozwem, ujęta w wyciągu z ksiąg

bankowych i wezwaniu do zapłaty jest tożsama, a jedynie różni się suma naliczanych odsetek, w związku z upływem czasu. Wskazywała także na ten sam numer umowy i daty jej zawarcia zapisane w powyższych dokumentach. Zdaniem powódki zwrot pozwu był przedwczesny, a prawidłowe mogłoby być ewentualne przekazanie sprawy do rozpoznania w trybie zwykłym i wyznaczenie rozprawy.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powódki było uzasadnione.

Pozew w niniejszej sprawie nie był obarczony brakami formalnymi, które nie zostałyby uzupełnione w terminie, mimo wezwania, jak uznał to Przewodniczący Sądu Okręgowego.

Do pozwu dołączono bowiem wyciąg z ksiąg bankowych powódki oraz pisemne wezwanie dłużnika do zapłaty wraz z oryginałem dowodu jego doręczenia; wezwanie do złożenia zatem dowodu doręczenia pozwanemu wezwaniu do zapłaty kwoty dochodzonej pozvem w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu pozwu nie było zasadne.

Zostały bowiem zachowane warunki formalne pozwu, a ewentualne rozbieżności pomiędzy kwotami ujętymi w pozwie i wezwaniu do zapłaty określonym w art. 485 § 3 kpc, uniemożliwiłaby fakultatywne wydanie przez Sąd nakazu zapłaty. Badanie skuteczności pod względem dowodowym wezwania do zapłaty, w szczególności co do tożsamości dochodzonych kwot oznaczonych w: pozwie, wyciągu z ksiąg bankowych i wezwaniu do zapłaty – w odniesieniu do należności głównej, ubocznej czy kosztów, pozostaje w sferze postępowania dowodowego, czy nawet rozstrzygającego o trybie postępowania, nie zaś wstępnej analizy pozwu pod względem formalnym.

W tej sytuacji brak było, zdaniem Sądu Odwoławczego, podstaw do zwrotu pozwu w trybie art. 130 § 2 kpc w zw. z art. 485 § 3 i 4 kpc, natomiast zastosowanie winien tu znaleźć przepis art. 486 § 1 kpc prowadzący do wyznaczenia rozprawy, jak słusznie podnosiła skarżąca. Zawarte w zażaleniu zarzuty co do naruszenia art. 486 § 1 kpc oraz art. 130 kpc były więc uzasadnione.

Odnosnie natomiast naruszenia art. 485 § 3 kpc poprzez przyjęcie konieczności tożsamości dat na dokumentach dołączonych do pozwu, nie sposób podzielić stanowiska wyrażonego w zażaleniu. Takiego stwierdzenia bowiem w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia nie zawarto; badaniu w ramach postępowania dowodowego mogą natomiast na kolejnym etapie postępowania podlegać okoliczności dotyczące zasadności i wysokości dochodzonego roszczenia oraz jego należytego wykazania.

Z powyższych przyczyn uchylono zaskarżone zarządzenie Przewodniczącego jako wadliwe, na mocy art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc w zw. z art. 398 kpc.

SSO del. Lucyna Morys – Magiera SSA Roman Sugier SSA Anna Bohdziewicz